
Jezus zal rusten in Zijn liefde

Hij zal zwijgen (rusten, Engelse vertaling) in Zijn liefde. Zefanja 3:17

De liefde van een mens is een ongestadig en flakkerend vlammetje. Zij is misschien een tijdje bestendig, met een kennelijke constantheid ten opzichte van iets bepaalds, maar we kunnen nooit zeggen hoe lang ze het volhoudt. Hoe vast, hoe waar en hoe vurig ze misschien lijkt — en dat ook misschien echt is – vertrouw haar toch niet zó onvoorwaardelijk, dat niet die oude uitspraak erop van toepassing is: ‘Vervloekt is de man die op een mens vertrouwt en vlees tot zijn arm stelt, en wiens hart van de Heere afwijkt.’ Vertrouw niet te veel op een vriend die u misschien hebt, stel uw vertrouwen niet op enig mens, want de beste onder de mensen is op zijn best maar een mens, en de meest standvastigen onder de mensen zijn aan de zwakheid en de broosheid van hun afkomst onderworpen. Maar Gods liefde is geen flakkerend vlammetje. Die liefde flakkert niet voor een poosje op, als het geknetter van doornen onder een pot, dat dan in duisternis ophoudt. Zij begint, groeit hard, wordt niet minder, maar groeit van kracht tot kracht – totdat wat eerst maar een enkel vonkje scheen, een geweldige vlam wordt. Wat een vlam was, wordt als het waarschuwingsvuur in de strijd, en wat slechts een waarschuwingsvuur was, wordt de zon zelf, in de kracht van haar gloed en in de majesteit van haar voortgang. Sommigen leren dat de liefde van Christus tot iemand kan komen en daarna van hem kan worden weggenomen. Als hun leer waar is, waar blijft dan de troost voor Gods volk? Maar Gode zij dank, het is niet waar. De belofte van de tekst is dat Jezus ‘zal rusten in Zijn liefde.’

[XFacebookWhatsApp](#)